GERÇEĞİN SESİ

İngiltere'deki Türkiyeli İşçilerin Aylık Politik Gazetesi 15p. Yıl: 1 Sayı: 2 1 Kasım 1983

Demokrasiyi halkın örgütlü ve aktif savaşımı getirecektir

6 Kasım seçimleri yaklaşırken TRT'de ve güdümlü propoganda merkezlerinde bir telaştır gidiyor: Seçim, seçim. "Bu bir karar günü "ymüş!"Demokrasi gelecek"miş! "Bütün dertlerimiz bitecekmiş !...

Oysa bu bir kader günü değil. Halk kendi kaderini kendisi çizer. Hakça, kitabınca çizer. Ama burada halk, yığınlar yok.

Bir hatırlayalım 1 Mayısları, meydan mitinglerini, yığınsal grevleri, genel grevleri. Patronları gerileten, DGM'yi ezen, MESS'i dize getiren uyanışı, yükselişi...

Şimdi meydanlar bomboş ,ve bu boş meydanlarda cuntadan icazetli üç ahbap çavuş, MDP, ANAP, ve HP nutuk atar laf savururlar. Bunlardan biri 12 Eylülcü, öteki 12 Eylülcü ve daha ötekisi gene 12 Eylülcüdür. Onlara göre 12 Eylülün bir ruhu vardır ve o ruh kurtarıcıdır, ve de onu yaşatacaklardır.

Oysa 12 Eylül ruhuyla, maddesiyle, dipçiğiyle, zindanıyla ve de kanlı elleriyle erktedir. Hem de üç yıldan beri. Peki neyi kurtarmış? "İhracatı arttırdık " , "Enflasyonu önledik" yaygarasının varıp dayandığı tabloya şöyle bir bakalım : 1983 yılı için enflasyon %25 te tutulacaktı. Ve bu hesaba göre işçi ücretleri, üretici köylülerin gelirleri ve memurların maaşları sözüm ona % 20 civarında bir "artış"la donduruldu. Oysa daha yılın dokuzuncu ayında %35'i bulan enflasyonun yıl sonunda %40'ı aşacağı işbirlikçi holdingçi-tekelci patron kuruluşları ve bunların temsilcileri tarafından bile kabul edilmektedir. İşçilerin reel ücretleri ise yirmi yıl geriliyerek 1963 düzeyinin bile altına düşmüştür.

Döviz rezervleri erimiş, iflaslar %60'ları aşmış, senet protestoları görülmedik düzeye çıkmış, bankalar elden ele dolaşırken şirket kurtarma operasyonları devlet politikası na yükseltilmiştir; emekçi yığınların sırtından oluşan devlet hazinesi yağma Hasanın böreğine döndürülmüştür. Üstüne üstlük, 84 bütçesi 3 trilyon 250 milyon liraya bağlandı ama bunun %78'i cari harcamalar. Yani enflasyon ve işsizliğin önleneceğinin boş vaadi bile yok. Öte yandan, kaynağı belli olmadığı halde 2 trilyona pazarlığı kesilen F-16 savaş uçakları projesi ABD emperyalizmine ekonomik, politik ve askersel bağımlılığı uzun süreli pekiştirmek için planlanmıştır. Hani İMF'nin " ekonomiyi öldürün " emri vardı ya, cunta bunu uyguladı. 24 Ocak kararları adıyla Monetarizm'in kör kılıcı ile ekonomiyi doğrayıverdi. Ve ardından kalan: 6 milyonu bulan işsizlerin, ürünleri yok pahasına giden ya da hiç satılmayan köylülerin, işten atılan, kıdemi kırpılan, ordan oraya sürülen memurların yoksulluğu, perişanlığı... Ve de üstelik sokakta insan kurşunlamaların, işkencelerin, idamların, cezaevlerindeki insanlık dışı uygulamaların, kısacası devlet terörünün ardı arkası kesilmiyor.

İşte 12 Eylül ruhu budur. Şimdi bu "ruh" vahşet uygulamalarını kalıcı hale getirmek, Faşizmi kurumlaştırmak için, "şu benim üç ahbap çavuşumdan birini seçin demokrasi gelsin" diyor. Oysa buna demokrasi değil faşizme uyduruk bir parlamenter maske takma denir ancak. İşte bu nedenledir ki yığınlar bu oyunda yok ve meydanlar boş...

Ancak boş olan ve boş bırakılacak olan , cuntanın ve onun partilerinin meydanlarıdır. Başta işçi sınıfına emekçi halka gelince, önce 6 Kasım'da OY PUSULASINDA ÜÇ PARTİYE DE VURMAK sonra dalga dalga yürümek alanlara. 1 Mayısların, grevlerin, direnişlerin ruhuyla. İşçiler, köylüler, esnaflar, aydınlar olarak.. yığınlar halinde, halk olarak.. ABD EMPERYALİZMİNE VE ONUN UŞAĞI FAŞİST CUNTAYA KARŞI.... BARIŞ İÇİN DEMOKRASİ İÇİN... EKMEK, ÖZGÜRLÜK İÇİN!..

DEMOKRASİYİ CUNTANIN SÖZDE SEÇİMLERİ DEĞİL, YIĞINLARIN AKTİF VE ÖRGÜTLÜ SAVAŞIMI GETİRECEKTİR.

A. VURAL

Her şey barış ve demokrasi için!..

Dünyamız her geçen gün emperyalizmin en saldırgan güçlerinin, kovboy bozması Reagan yönetimindeki ABD emperyalizminin yeni yeni tehlikeli maceralarına tanık oluyor. Daha Batı Avrupa'ya yeni nükleer ölüm roketleri, Kruyz ve Perşing-2ler yola çıkarılırken, 110 bin nüfuslu, özgürlük yolunu seçmiş küçücük bir ada, Grenada halkı barbarca saldırıya uğradı. Bu bir kez daha Avrupa'da askersel dengenin bozulmasının dünya halklarına neye malolabileceğini gösterdi.

Emperyalizmin artan saldırganlığı gözönünde tutulduğunda, insanlığın nükleer bir cehennemde yanıp kül olması tehlikesinin ne denli reel bir tehlike olduğunu hiç kimse görmezlikten gelemez.

Ülkemizdeki faşist diktatörlük dış politika alanında artan oranda maceracılığa yönelirken de, içeride halkımız üzerinde terör ve baskıyı arttırırken, demokrasinin en ufak kırıntısına bile tahammül göstermezken de, başta Reagan yönetimi olmak üzere, emperyalizmin en gerici ve saldırgan çevrelerinden destek ve cesaret alıyor. Bu nedenle, Batı Avrupa'daki Türkiyeli işçi-öğrenci ve göçmen kitlesinin barış savaşına aktif katılması faşist cuntanın alaşağı edilerek gerçek bir demokrasinin kurulması için de gereklidir. Özellikle bu sonbahar boyunca tüm Avrupa'da yapılacak barış eylemlerine vargüçle katılmak, cuntaya vururken

→ devamı 2. sayfada

İşte gerçek!

İngiliz İşçi Partisi'nin yıllık kongresi bünyesinde cuntaya karşı düzenlenen bir dayanışma toplantısı "İşçinin Sesi" grupçuğu tarafından engellendi.

Son zamanlarda benzerlerine sık sık tanık olunan, geniş çevrelerin tepki gösterdiği bu provokasyon ve "İşçinin Sesi"nin gerçekleri tersyüz eden yalan propogandası üzerine bu sayıda bir ÖZEL EK yayınlıyoruz.

Herşey barış ve demokrasi için!..

→ başı 1. sayfada

onun ardındaki saldırgan emperyalist güçlere de vurmak en önde gelen bir ödevdir.

Amerikan emperyalistleri ve NATO gerici-militarist çevrelerinden destek alan cunta ülke içinde destek bulma sıkıntısı çekiyor. İlan etmek zorunda kaldığı "seçimler" öyle bir biçim aldı ki, bunun "demokrasiye dönüş" olduğunu kimse kolay kolay savunamıyor. Değil işçi sınıfı, sağcı ve reformist geleneksel burjuva partilerine bile kapalı tutulan bu "seçim" oyununun salt faşist diktaya "meşruiyet" görüntüsü vermek, süngüye "sivil-parlamenter" bir kılıf takmak anlamına geldiği açıktır. Halkımız cuntanın sözde partilerinden de, sözde seçimlerinden de birşey beklemediğini cuntanın MDP, ANA.P ya da HP rozetli borazanlarını meydanlarda kendi başlarına bırakarak belli ediyor.

Halk yığınlarının bugün içinde bulundukları cuntaya destek vermeme, pasif biçimlerde tepki gösterme konumlarından örgütlü, birlikli, aktif savaşıma geçmelerine dek katedilmesi gereken bir mesafe duruyor. Bu mesafenin uzunluğu, kısalığı diğer etkenlerin yanısıra sol güçlerin birliğine, yığınlar arasında ardıcıl, doğru bir çalışma yürütülmesine ve daha geniş ulusal demokratik güçlerle eylem birliği politikası uygulanmasına bağlıdır. Bu süreçte faşist cuntanın düzmece seçimleri sırasında yürütülen çalışmalar da önemli bir yer tutuyor. 6 Kasım'da faşizmi onaylamayan geniş yığınların bunu ikircimsiz bir biçimde, geçersiz oy kullanarak dile getirmesi, faşist cuntanın kontrolünde "sivilleşmeye" güçlü bir "Hayır" yanıtı olacaktır. Faşizme karşı ulusal bir direnişin yükseltilmesi yönünde ileri bir adım atılacaktır. Eğer sol güçler arasında eylem birliği vakit geçirmeden daha güçlü örülebilirse, geniş yığınların ekonomik, sosyal, politik haklarını gerici sivil güçlerin faşist cuntayla şuveya bu biçimde pazarlıklarından elde edemeyeceklerini, tek çıkar yolun faşizme karşı yığınsal bir ulusal direniş olduğunu kavramaları da o denli kolaylaşacaktır. Ancak bu yolla, yığınların gücüyle faşizm alaşağı edilecek, ve köklü devrimci dönüşümler yolu açılacaktır.

Günümüzde emperyalizmin ve işbirlikçi militarist güçlerin artan saldırganlığı, büyüyen tehlikeler, durumun bir yüzüyse, bir diğer yüzü de dünya devrim sürecinin gelişme olanaklarının daha da artmasıdır... Brezilya'dan sonra Arjantin'de de gerici askersel diktatörlük geri çekilmek zorunda kaldı. Şili'de Pinoşet rejimi temelden çatırdıyor... Faşist ve askersel diktatörlükler dünyanın hiçbir yerinde kalıcı olamıyor, olamaz.

Ülkemizde de utku işçi sınıfının ve Türk ve Kürt emekçi halklarının olacak; bağımsız, barışçı, demokratik, yeni bir Türkiye kurulacaktır...

YALÇIN GÜN

Bugünlerde tüm ilerici insanlık, başta Sovyet halkı, bir büyük olayın yeni bir çağ açarak kapitalizmden sosyalizme geçiş çağını başlatan Büyük Ekim Sosyalist Devriminin 66. yıldönümünü kutluyor.

LENİN'İN ÖNDERLİĞİNDE

66 yıl önce 1917 24-25 Ekim'inde Rusya işçi ve köylüleri Lenin'in ve Bolşevik Partisi'nin önderliğinde kapitalist ve büyük toprak sahipleri iktidarını alaşağı ettiler. Başkent Petrograd'daki silahlı ayaklanma askeri birliklerin büyük bir bölümünün devrime katılması, bir bölümünün de işçilere ateş açmayı reddetmesi üzerine nispeten kansız bir biçimde başarıya ulaştı.

Tarihin bu ilk utkan işçi devleti Rusya'nın derhal 1. Dünya savaşından çekilmesini ve köylülere toprak dağıtılmasını öngören kararnameleri yürürlüğe koymakla işe başladı. Rusya'nın ezilen bütün halkları özgürlüklerine kavuştular ve gönüllü birlik temelinde yeni, adil bir düzen kurmada güçlerini birleştirdiler.

Oktobr Devrimi yeni tipte bir devlet yarattı. O zamana dek ezilen, horlanan, sömürülen emekçi yığınları Sovyet örgütlenmesi temelinde devlet yönetimine doğrudan katıldılar. Sömürücü azınlığın diktatörlüğü yerine emekçi halkın demokratik iktidarı, proletarya diktatörlüğü kuruldu.

SOSYALİZMİN UTKUSU

Genç Sovyet Cumhuriyeti tüm dünya kapitalistlarinin karşı - devrimci saldırısıyla boğuşmak zorunda kaldı.

OKUYUCU MEKTUPLARI

GERÇEĞİN SESİ
BCM BOX 2753
LONDON
WC1N 3XX

Size ilk önce devrimci selamlarımı iletirim ve sizleri kutlarım.

Uzun yıllardan beri İngiltere'de yaşıyorum. Burada insanları toparlayıp ortak yanlar doğrultusunda ilerici demokrat tüm insanların birliğini sağlayacak bir hareket gerçekten gerekiyordu.

Bir arkadaşımın verdiği GERÇEĞİN SESİ'ni zevkle ve sevinçle okudum, cok mutluyum.

GERÇEĞİN SESİ şimdilik Londra'da büyük bir boşluğu doldurdu. Haddim olmayarak sizlere şunu belirteyim: Başkaları gibi hayallere kapılmadan, geniş yığınlardan soyutlanarak değil onlarla bütünleşerek, en önemlisi Türkiye'ye üç bin km uzaklıktan at gözlüğüyle değil, gerçekçi bir gözle bakarak hareket ettiği sürece bu harekete saygı duyarım, gazeteyi okurum, dağıtırım ve üzerime düşeni yaparım.

Ben gazeteyi aynı yolla temin ederım daha sonra abone olmak isteyeceğim. Kusura bakmayın 2. sayı henüz elime geçmedi, gazeteniz on beş günlük mü, yoksa aylık mı?

Sizlere başarılar dilerim.

Londra'dan bir işçi.

GERÇEĞİN SESİ'Nİ YARATANLARA

Dostlar, çıkarmış olduğunuz GERÇEĞİN SESİ gazetesinin ilk sayısı elimize geçti, okuduk, gazeteyi çok beğendik. GERÇEĞİN SESİ gazetesi ülkemizden binlerce kilometre uzaklıkta ekmek parasını kazanmak için gelmiş olan Türkiyeli işçilerin öz gazetesidir. Bu yüzden gazetenin tüm zorluklara rağmen yaşamını sürdüreceğine olan inancımız tamdır. Gerçeğin Sesi'yle her türlü maddi ve manevi dayanışma içinde olduğumuzu belirtir, başarılar dileriz. Dostça selamlar.

Hollanda Den-Haag HTİB üyeleri.

İŞÇİ DÜŞMANININ SESİ...

Sen binlerce Türkiyelinin yaşadığı Londra'da yıllarca kümelen, sonra 1 Mayıs'a 50 kisiyle katıl ve gazetende "1 Mayıs'a yığınsal katıldık " diye yaz. Dahası, o gün Victoria Park'ta provokasyon yap sana inanan genç insanlar başını yastığa koyunca: "yahu bizim amacımız ne, ne yapıyoruz böyle ? " diye sormayacaklar mıydı sanıyordun?

Yaz taarruzları ...Derken kimse: "yahu bu paralar nereye gidiyor?" demeyecekmiydi sanıyordun? Eskisi gibi kullanacak adam azaldıkça " para kaynakların "da azalacak. Ve saldırganlaşman daha da artacak, böylece gerçek yüzün daha da çok açığa çıkacak.

Bunun son örneğini 4 Ekim Salı günü Brighton'da yaşadık.

(......) Dahası Türkiye'de sınıf svaşımını örgütleyen, cuntanın işkencelerden geçirmek, zindanlarda çürütmek için geri almaya can attığı DİSK ' li sendikacılara saldıracak kadar gözün döndü. (..) Böylece nasıl enternasyonalci olduğun ortaya çıktı. Cuntaya düşman olduğun değil, cunta düşmanlarına düşman olduğun da.

"İşçinin Sesi" çok güzel isim. Tıpkı "Aydınlık" gibi. Bir zamanlar adının tam tersine o siyaset ne idi ise sen de adının tam tersine işçinin sesi değil işçi düşmanının sesisin.

Ya! "işler kesat!" Bakalım saldırgan eylemlerin kendi çevrende bile nasıl tepkiler yaratacak, onları nasıl kaçırtacak. Nasıl eriye eriye yok olacaksın.

Londra'dan ilerici bir öğrenci.

GERÇEĞİN SESİ ÖZEL EK
İngiltere'deki Türkiyeli İşçilerin Aylık Politik Gazetesi Yıl:1, Sayı:2, Kasım 1983

İŞTE GERÇEK!

Cuntanın "Seçimlerini" sergilemek üzere düzenlenen dayanışma toplantısını engelleyen "İşçinin Sesi" suçunu yalanlarla örtmeye çalışıyor

Ekim ayının ilk haftasında İşçi Partisi'nin yıllık kongresi toplandı. Kongrenin yapıldığı Brighton kentinde bir gelenek olarak çeşitli yan toplantılar düzenlenmişti. Yeri zamanı ve düzenleyicileri en az iki ay önceden saptanan bu toplantılar her yıl Kongre'nin programında yayınlanmaktadır. Bu yıl da Türkiye Üstüne iki dayanışma toplantısı düzenlenmişti. Birincisi Brighton, Hove ve Bölgesi Sendikalar Konseyi ile Türkiye'de Sendikal Haklar ve Demokrasi için Dayanışma Komitesi tarafından düzenlenmişti. Avukat John Bowden'in başkanlık edeceği bu toplantıya konuşmacı olarak İngiltere'nin en büyük sendikası TGWU Başkanı Walter Greendale, İşçi Partisi saylavı ve Avrupa Parlamentosu üyesi Roland Boyes, saylav Margaret Beckett, Bank-Sen Genel Başkanı Metin Denizmen ve Sosyal-İş Genel Başkan Vekili Zeki Kılıç katılacaktı.

İkinci toplantı ise "İşçinin Sesi"nin kurduğu dayanışma komitesi CDDRT tarafından düzenlenmişti. Ve her iki toplantıda aynı gün, yani 4 Ekim salı günü, birincisi "Sea House" da saat 6'da ikincisi "Old Ship Hotel" de 5.15'te yapılacaktı. CDDRT'nin toplantısı gazetecilerin deyimiyle " olaysız geçti ". Ancak Brighton Sendikalar Konseyi ve Dayanışma Komitesinin toplantısı yapılamadı.

HİLE VE ZORBALIKLA CUNTAYA HİZMET

Toplantının başlayacağı saat 6'dan önce toplantı yerine gelmeye başlayan İngiliz konuşmacı ve konuklar, kimi yabancı örgütlerden temsilciler, İşçi Partisi kongre delegeleri, Türkiyeli sendikacılar ve toplantıya gelen çok sayıda Türkiyeli işçi giriş kapısının bazı kişilerce tutulmuş olduğunu gördüler. Bazı konuklar "kim bunlar, Büyükelçilik koruma görevlileri mi?"diye soruyorlardı. Anlaşıldı ki bunlar " İşçinin Sesi " grupçuğunun kimi önde gelen adamları ve "muhafız takımı" idi. Büyük bir pişkinlikle toplantı yerini kendilerinin tuttuğunu, kendi aralarında özel bir toplantı yapacaklarını, kimseyi sokmayacaklarını söylüyor ve gelen insanları kovuyorlardı.
Brighton Sendikalar Konseyi Sekreteri Ed Barker kendilerini uyardı ve yeri kendisinin iki ay önce dayanışma toplantısı için tuttuğunu, böylesi davranışların işçi hareketine yabancı olduğunu, kendilerini İngiliz işçi hareketinin mahkum edeceğini söyledi . Ancak provokatörlerin buna yanıtı İngiliz sendikacısını terslemek ve kovmak oldu. Bu sırada orada bulunan İşçi Partisi Uluslararası Daire sorumlularından Martin Plaut durumu"tiksindirici" bulduğunu söylüyordu.

Provokatörlerin bu tutumu karşısında Avukat John Bowden ve bir heyet yer sahibi ile görüşmeye girdi. Yer sahibi bu kişilerin kendilerini aynı dayanışma örgütündenmiş gibi tanıttıklarını ve yeri önceki anlaşmadan daha uzun bir süre için isteyerek fark için fazla para yatırdıklarını söyledi. Durum ortaya çıkınca, kendisini aldatanı konuklara teşhir eden yersahibi kendilerinden salonu boşaltmalarını istediyse de provokatörler bunu reddetti. Toplantıyı düzenleyenler ve tüm konuklar ise hazırlanmış ve duyurusu yapılmış olan faşizme karşı bir dayanışma toplantısını yapamamak pahasına gericiliğe ve cuntaya malzeme olabilecek bir olaya meydan vermemek için yeri terketme kararı aldılar.

YAVUZ HIRSIZLARIN SALDIRISI VE PROVOKASYONA TEPKİLER

Toplantı yerine gelinmesinden beri provokatörler işçilere, sendikacılara, konuklara sözlü sataşmalarda bulunuyor, ancak işçiler provokasyona yolaçılmamasına özen gösteriyorlardı. yeri terketme kararı alınınca provokatörler daha bir küstahlaşmaya, "defolun, s..in gidin" şeklinde adi küfürlere başladılar. Buna rağmen işçiler konuklarla birlikte uzaklaşıyorlardı ki, provokatörlerden biri bir işçiye tekme ile saldırdı. Bunu üzerine de sabırları tükenen işçiler provokatör güruhuna sert bir yanıt verdiler.

Olaydan sonra toplantının düzenleyicileri olan Brighton Sendikalar Konseyi ile Türkiye'de Sendikal Haklar ve Demokrasi için Dayanışma Komitesi sekreterleri İşçi Partisi Kongresine katılan dayanışma hareketiyle ilişkili sendikacılara ve saylavlara yönelik ortak bir bildiri yayınladılar. Bildiride çok önceden saptanmış, geniş kamuoyuna günü, yeri, saati duyurulmuş ve Kongre programı içinde yayınlanmış olan bir dayanışma toplantısının kasıtlı olarak engellenmesi kınandı. Ancak cuntaya ve gerici basına malzeme sağlamamak için çıkan olaya yazılı bildiride yer verilmedi, bildiri sınırlı bir çevreye elden dağıtıldı ve olaya yalnız sözlü olarak değinildi. Yapılan görüşmelerde İngiliz sendikacılar ve saylavlar bu anti-demokratik tutumu eleştirdiler.

FAŞİST PROPOGANDA TAKTİKLERİ

Bir hafta sonra, altına olay gününün tarihi atılmış Türkçe ve İngilizce bir İTİB YK bildirisi dört bir yana dağıtıldı, postalandı. Ardından " İşçinin Sesi " adlı gazete de sayfalarında bu provakasyonlarını haklı gösterme çabası içinde yüzsüzce yalan yazılar bastı.

"İşçinin Sesi" gurupçuğu olay üstüne en yüzsüz, en desteksiz, gerçekleri tersyüz eden yalanlar yayarak Hitler'in faşist propoganda bakanı Göbbels'i rehber edindiğini ilan ediyor. Faşist M.Ali Ağca'nın "ifade" taktiklerini izliyor.

"İşçinin Sesi" grupçuğu aynı zamanda, "bize saldıranlar bunlardır" diye altı isim vererek polis ajanlığını açık ediyor. Geçmiş dönemde Türkiye'de saldırdıkları ilericilerin, devrimcilerin isimlerini " bunlar bize saldırdı"diyerek polise veren faşistlerin izinden yürüyor.
Şimdi "İşçinin Sesi"nin iddialarına bakalım:

1- En önemlisi bu saldırgan-provokatörlerin kendilerini "saldırıya uğramış", zavallı masumlar gibi göstermeye, acındırmaya çalışmalarıdır. Oysa tüm gerçekler, belgeler ve tanıklar bu grupçuğun bir dayanışma toplantısını hile ve zorbalıkla engellediğini hiç bir kuşkuya yer bırakmayacak açıklıkta gösteriyor. Üstelik olayın ardından "İşçinin Sesi" önde gelenleri etrafta "olsun,

biz de onlara toplantı yaptırmamakla politik bir gol atmış olduk" diye böbürlenmiştir.

2- İTİB bildirisinin başlığına " 3 Türkiyeli demokrat saldırıya uğradı" diye yazmış saldırganlar. Anlaşılan saldırganlıkları sökmeyince bunlar " çoğunluk"larından üçe, keskin"devrimcilik"ten demokratlığa iniveriyorlar!

3- İddia ettiklerinin tersine, olay yerinde beşi kız dördü erkek dokuz İTİB'li değil isimleri bizce bilinen yirmi kişilik bir "İşçinin Sesi" provokatör güruhu vardı. Bizim görebildiğimiz kadarıyla bunlardan yalnız üçü bayandı! Yoksa işçiler "yukarıdan biri erkek dördü kız" olduğu söylenen gurubun inmesi üzerine "kaçmış" değil, onbeş saldırganın dersini alıp içeri dönmesinden sonra yollarına devam etmişlerdir.

4- "İşçinin Sesi" saldırganlarından onbeşine dersini veren, toplantıya gelenler içinden yalnız sekiz kişidir (onbeş değil). Ve "büyük bir kısmı İngiltere dışından getirilmiş" iddiasının tam tersine, hepsi de Londra'da yaşamaktadır. "İşçinin Sesi" yandaşları İngiltere'de doğup büyüme midir bilemeyiz ama, bu kişilerin çoğunun 70'lerde, kimilerinin de 80'lerde "Türkiye'den gelme" oldukları doğrudur.

5- Provokatörlerin "saldırının başını çektiği savıyla ihbar ettikleri altı kişinin çoğu olayın içinde bile bulunmamışlardır.

6- Yine, olayın gerçek gelişimi üzerine,"İşçinin Sesi" paralı askerlerinin toplantı yerine sokmadıkları saylav Margaret Beckett, uluslararası sorumlulardan Martin Plaut, TASS sendikası Genel Sekreter Vekili Barbara Switzer, Brigton, Hove ve Bölgesi Sendikaları Konseyi Başkanı Arthur King ile Konsey sekreteri Ed Barker ve olay sırasında provokatörlerin fiziksel saldırısına uğrayan ünlü avukat John Bowden tanıklık edebilir (ve zaten tüm bu kişiler kendi örgütlerini ve İşçi Partisi yönetim organlarını olay hakkında yazılı raporlarıyla bilgilendirmiş bulunmaktadırlar).

7- " İşçinin Sesi " nin provokatif eylemleri yalnızca Brighton olayı ile de sınırlı değildir. İngiltere' de kendi görüşlerini benimsemeyenleri takip etme, sataşma, ev basma, grup çıkarları için tehlikeli buldukları işçileri "çalışma izni yok" diye İngiliz polisine ihbar edip attırma kendi provokasyon yuvalarından ayrılanları ölümle tehdit etme, cuntaya teslim etmek amacıyla zorla Türkiye'ye göndermeye kalkma, zorla ifade imzalatma, gizlice evlerine girip hem politik hem adi nitelikte hırsızlık yapma vb. sayısız mafya-tipi eylemlerde bulunanlar ve emir verenler bizce tek tek ismen bilinmektedir.

İÇYÜZLERİ

"İşçinin Sesi"nin Türkiye'deki bir grup destekleyicisi darbeden sonra İngiltere'ye geldi ve kısa süre sonra buradan ayrıldı. Bu kimselerin çıkardığı "İŞÇİNİN SESİ-TARTIŞMALAR VE AYRILIKLARIMIZ" adlı broşür "İşçinin Sesi"nin iç- yüzü hakkında bazı somut verileri kapsıyor. Buradan yalancılık ve saldırganlık üzerine iki alıntıyı aktarıyoruz...

" İşçinin Sesi yönetimi ...Hangi kanıyı oluşturmak istiyorsa ona uygun enformasyon verir. Gerçekleri gizler, yasaklar ve resmi ağızlardan gerçekle en ufak bir ilgisi olmayan açıklamalar yapar. Örgütü suni şekilde ayakta tutmaya çalışır. " (İS-TA; s.28)

i) Devrimci çıkarın klik çıkarına kurban edilmesi: ...

...biz burada yalnızca belgelere geçmiş iki örnekle yetineceğiz. Birincisi,...Partizan Yolu'na ve devrimci akımlara karşı tutuma ilişkin olarak 1981 yazı sonlarında yapılan İTİB toplantısıdır. Bu toplantıda DEVRİMCİ AKIMLARA KARŞI KABA GÜCE BAŞVURMAYI MUTLAKLAŞTIRAN tavır...savunulmuştur." (s.48)

PROVOKASYONLARA GEÇİT YOK

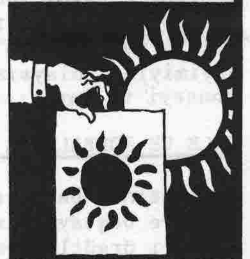
"İşçinin Sesi"adlı gazeteden bu provokasyon grupçuğunun, yalan dolu bir mektupla B İ R - K O M' a başvurduğu anlaşılıyor. Belli ki kendi provokasyonlarına BİR-KOM'u da alet etmek niyetindeler. Bu oyuna gelinmemelidir. Yapılması gereken, son zamanlarda köşeye sıkıştıkça, hepten tabansızlaştıkça ve tecrit oldukça, acz ve panik içinde gitgide saldırganlaşan bu provokasyon yuvasının tüm sol güçler tarafından topluca lanetlenmesidir.

Geçmiş yıllarda sol güçler geçmişte yapılan kimi yanlışlardan, sol-içi ayrılıkların çatışmalara dek vardırılmasının acı sonuçlarından gereken dersleri çıkarmış ve çıkarmaktadırlar. Bu gurupçuğun karanlık ve bir o kadar da açık niyeti solda yaşanan bu olumlu süreci ve ağır da olsa gelişen geniş eylem birliğini geri çevirmektir. Buna asla izin verilmemelidir. Tersi bir tutum Yürükoğlu denen kişinin "ideolojik önderlik" ihtirasından başka hiç bir devrimci çıkara hizmet etmez. "İşçinin Sesi"nin provokasyon çizgisi topluca mahkum edilmelidir.

Bu provokasyon yuvasının kendi dar ve kısa vadeli çıkarları için yarattığı olaylardan bu sonuncusunun da bazı çevrelerde ve Milliyet gazetesinde solda bir " iç kavga" olarak yansıtılması hiçte rastgele değildir.

Böylesi provokasyonlara olanak tanımamak için, İngiltere' deki işçiler, ilericiler soğukkanlılıklarını sonuna dek sürdürmeye özen göstereceklerdir.

Parlamentoda toplantı

"İşçinin Sesi" nin Brighton provokasyonu İngiliz parlamenterleri ve demokratları tarafından tepkiyle karşılandı. Tepki gösterenler arasında "İşçinin Sesi" grupçuğunun kurduğu dayanışma örgütü CDDRT'nin başkanı İşçi Partisi saylavı Ernie Roberts ve bugüne dek onun çalışmalarına katılmış olan Chris Smith ve diğer saylavlar da bulunuyor.

Ortaya çıkan durumdan endişe duyan bu parlamenterler 24 Ekim Pazartesi akşamı Parlamento binasında bir toplantı düzenleyerek Brighton, Hove ve Yöresi Sendikalar Konseyini, Türkiye'de Sendikal Haklar ve Demokrasi için Dayanışma Komitesini, Türkiye Dayanışma Kampanyasını, CDDRT ve İTİB'i de çağırdılar. Toplantıya katılan Brighton Sendikalar Konseyi Başkan ve Sekreteri gerçekleri tek tek, kuşkuya yer bırakmayacak biçimde sıraladılar ve hatta saldırgan provokatörlerden bazılarını parmakla gösterdiler. Bunun karşısında İTİB'i ve CDDRT'yi temsilen gelen "İşçinin Sesi" elebaşıları önce yalanlarını yüzsüzce yinelediler, sonra bocaladılar "unutalım" falan demeye başladılar.

Dev-Yol ve diğer bazı gruplarla ilişkide bulunan Türkiye Dayanışma kampanyası sekreteri Pat Lally de Brighton Sendikalar Konseyi temsilcilerini doğruladı, olaya kendisinin de tanık olduğunu ve bir dayanışma toplantısının sabote edildiğini belirtti.

Saylav Ernie Roberts, o gün CDDRT'nin toplantısını yönetirken İTİBlilerin kendi toplantılarını yarıda terkettiklerini gördüğünü, sendikalar dayanışma toplantısının yer ve zamanını herkesin bildiğini, herkesin toplantı düzenleme hakkına saygı gösterilmesi gerektiğini, "İşçinin Sesi" gurubunun yaptığının kötü birşey olduğunu söyledi.

Saylav Chris Smith ise; İTİB'lilerin oraya dayanışma toplantısını engellemek için gittiklerinin açık olduğunu, böylesi olayların ilk olmadığının öğrenildiğini, bunların İngiltere'deki Türkiyeliler üzerinde olumsuz etki de bulunduğunu ve cuntaya hizmet ettiğini vurguladı.

Bu toplantı göstermiştir ki, "İşçinin Sesi" adlı yalan ve provokasyon grubunun faşist Göbbels'lerden, Reagan'lardan, M.Ali Ağca'lardan öğrendiği faşist propoganda taktikleri kimseyi aldatmamaktadır. Bu grupçuğun dayanışma alanında gördüğü işlev, dayanışma eylemlerini sabote etmek ve gerici, anti-komünist propogandaya malzeme sağlamak, İngiliz demokratlarının kafalarını karıştırmak, insanların zaman ve enerjilerini faşist cuntaya karşı savaşımdan başka yönlere çekmek ve böylece faşizme hizmettir. Dayanışma hareketinin güçlenmesi için de bu grupçuğun provokatif eylemlerine set çekmek gerekiyor.

BÜYÜK EKİM DEVRİMİ

YAŞINDA !

Ancak İngiliz, Fransız, Amerikan ve Alman emperyalistlerinin dış müdahalelerine ve burjuva - toprak ağası güçlerin, onların çıkarlarını savunan gerici generallerin iç savaş kışkırtmalarına karşı işçi sınıfının gücü üstün geldi.

Emperyalist müdahale ve iç savaşın yıkıcı sonuçlarını Rusya proletaryası ve yoksul köylülüğü kahramanca bir emek seferberliği ile gidermeye koyuldu. Ekonomik abluka ve sabotaj girişimlerine rağmen insanın insan tarafından sömürülmesine son veren, emekçilerin yarattığı zenginliklerin halkın, gelecek kuşakların refahı için kullanılmasını sağlayan sosyalizmin ekonomik temelleri atıldı. Toplumsal yaşamın bütün alanlarında köklü demokratik ve sosyalist dönüşümler gerçekleştirildi. Tüm bu gelişmeler dünyanın dört bir yanında emekçilere örnek ve esin kaynağı oldu. Birçok ülkede işçi sınıfı Rusya'daki sınıf kardeşlerine bakarak ve onlarla dayanışma içinde, sosyalizm için savaşımına hız verdi. Ayaklanmalar başgösterdi.

HALKLARIN DOSTU

Sovyet devleti tüm ezilen halkların ulusal kurtuluş savaşlarına vargücü ile destek oldu. Türkiye buna bir örnektir. Halkımızın ulusal kurtuluş savaşımını ve Anadolu'da kurulan yeni hükümeti ilk tanıyan devlet Sovyet Rusya oldu. Türkiye halkı Sovyetler Birliği'nin manevi-politik ve maddi-askeri desteği sonucunda, emperyalizme karşı ulusal kurtuluş savaşını kazandı. Sovyet yardımları ile bağımsız, ulusal bir ekonominin temelleri atıldı.

SOSYALİST SİSTEMİN DOĞUŞU

Baştan beri, yerkürenin altıda birinde kurulan işçi sınıfının ilk sosyalist devletini, sosyalizmi boğmak için çabalayan emperyalizmin saldırısı 1941'de yeni bir aşamaya girdi. Hitler faşizmi Sovyet topraklarına daldı. Ancak, sosyalizmin "yıkılmaya mahkum olduğu" sınıfsal yanılgısına kendisini kaptırmış olan emperyalizm dersini aldı. 20 milyon Sovyet insanı sosyalist anayurtlarını ve özgürlüğü savunmak için can verdi. Sovyet halkı ve onun Kızıl Ordu'su emperyalizmin vurucu gücü faşizmi yerle bir etti. Böylece Doğu Avrupa halkları da özgürlüklerine kavuştu, ve sosyalizm yoluna girdi: Yerkürenin üçte birini kaplayan Dünya Sosyalist Sistemi ortaya çıktı. Bu gelişmenin olumlu etkileri altında birçok ülke halkları klasik sömürgeciliğe son vererek ulusal bağımsızlıklarını kazandı. Küba, Vietnam, Laos, Kamboçya, Angola, Afganistan gibi birçok ülke sosyalizme yöneldi.

DEVRİMCİ SÜRECİN KALESİ

İçinde yaşamakta olduğumuz dünyanın rengini Oktobr Devrimi belirlemiştir ve hala da belirliyor. Bugün Sosyalist Sistem ile kapitalist - emperyalist sistem arasında kıyasıya bir yarışma, savaşım süregidiyor. Bu, kapitalizm altında varolan emek ile sermaye arasındaki uzlaşmaz çelişkinin, savaşımın Oktobr Devrimiyle başlayan çağımızda uluslararası-devletlerarası plandaki yansımasıdır. Başını Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin çektiği dünya sosyalist sistemi, reel sosyalizm uluslararası işçi sınıfının en büyük, en değerli kazanımıdır. Dünya devrimci merkezidir.

Reel sosyalizm emperyalizmin dünya halklarına karşı saldırısını gemliyor; özgürlük, demokrasi ve sosyalizm için savaşan kapitalist dünya proletaryasına ve halklarına çeşitli yardımlarda bulunuyor. Reel sosyalizm en başta emekçi halka sağladığı ekonomik, sosyal, kültürel, politik alanlardaki kazanımlarla tüm dünya emekçilerine sömürüden, ezgiden, savaşlardan kurtulmanın ancak sosyalizm ile olanaklı olduğunu göstererek, dünyaya ışık saçıyor.

REEL SOSYALİZMİ SAVUNMAK

Kapitalist-emperyalist güçler, bir yandan bu devrimci esin kaynağını yoketmek için sürekli askersel saldırı planları yapıyor, öte yandan da onun dünya emekçilerine örnek olmasını engellemek için her türlü çarpıtmalara, en kabasından en incesine ideolojik saldırılara başvuruyor. Bu her iki cephede birden dünya çapında kıyasıya bir savaş gidiyor.

Burjuvazinin sosyalizme karşı ince saldırıları sağ ve "sol" revizyonist akımların ideolojisinde yansımasını buluyor. Onlar reel sosyalizme "eleştirel destek" adı altında uluslararası sınıf savaşında ister istemez burjuvaziye destek oluyor.

TÜM BUNLARA KARŞI, EN GÜÇ KOŞULLAR ALTINDA BİLE, İŞÇİ SINIFININ İKTİDARDA OLDUĞU SOSYALİST ÜLKELERLE TAM DAYANIŞMA İÇİNDE OLMAK, REEL SOSYALİZMİN KAZANIMLARINI SAVUNMAK, TANITMAK VE YAYMAK, KAPİTALİST ÜLKELER İŞÇİ SINIFI DEVRİMCİLERİ İÇİN SINIF SAVAŞININ AYRILMAZ VE CANALICI BİR PARÇASINI OLUŞTURMAKTADIR...

K.ORHUN

DÜNYA İŞÇİ SINIFININ SANATÇILARI

pablo neruda

Neruda, yüzyılımızın başında (1904), Şili'nin orta bölgesinde doğdu.

Üniversiteyi bitirince konsolosluklarda görevler aldı. Dünyanın bir çok ülkesini gezdi.

Konsoloslukları sırasında şiirini geliştirmeye, insanlarla ilişkiler kurmaya ve halkları tanımaya bol bol fırsat buldu. İspanya iç savaşı sırasında cumhuriyetçilerle beraber faşistlere karşı omuz omuza savaştı. Hindistan'da devrimci öğrencilerle ilişkileri oldu. 1937'de Fransa'ya gitti. Şiirlerinde Fransa önemli bir yer tutar. Şili'de Halk Cephesi kurulunca tekrar ülkesine döndü. İkinci Dünya Savaşı sırasında Meksika'da konsolosluk yaptı. 1943'de senatör oldu. Diktatör G. Videlaya karşı çıkınca ülkesinden sürüldü. 1971'de Nobel edebiyat ödülünü aldı. Şili'de Halk Birliği iktidara gelince tekrar ülkesine döndü. Halk Biliği'nin yanında Allende ve Corvalan'la beraber mücadele etti.

Son günlerinde insanlara şöyle sesleniyordu:

«Faşistlerin, emperyalistlerin ve sahte hıristiyanların saldırılarına uğruyoruz. Örümcek ağlarını barındırmak, umut yolunu kesmek için, bütün geçmiş birleşiyor. Halkımın hakramanca savaşında gereksindiği kardeşliğiniz, ekmek ve su gibidir.

Sizlere biricik sözüm:
Şili bir sessiz Vietnam'dır.»

Pinoşe'nin kara darbesi sırasında evinde hasta idi. Darbeciler evini bastılar, dağıttılar ve bir süre sonra da Neruda'nın öldüğünü açıkladılar. Ama Neruda ölmedi. Dünya insanlığının savaşında, bilincinde ölümsüz dizeleriyle yaşıyor, yaşayacak.

BUĞDAYIN TÜRKÜSÜ

Halkım ben, parmakla sayılmayan
Sesimde pırıl pırıl bir güç var
Karanlıkta boy atmaya
Sessizliği aşmaya yarayan
Ölü, yiğit, gölge ve buz,
ne varsa
Tohuma dururlar yeniden
Ve halk, toprağa gömülü
Tohuma durur bir yerde
Buğday nasıl filizini sürer de
Çıkarsa toprağın üstüne
Güzelim kırmızı elleriyle
Sessizliği burgu gibi deler de
Biz halkız, yeniden doğarız ölümlerde

PABLO NERUDA

İngiltere'den Dayanışma Sesleri Geliyor!

NEVZAT YILDIRIM

Gazetemizin ilk sayısında İngiltere'de yükselen dayanışma çalışmalarını özet olarak sunmaya başlamıştık. Bu sayımızda son aylarda yürütülen çalışmalardan önemli gördüklerimizi özetlemeye devam edeceğiz.

● Türkiye'de Kadın Hakları İçin Dayanışma Komitesi (TKHDK) Dünya Kadınlar Günü kutlamalarına aktif katıldı, Londra Belediyesi bünyesinde kurulan komitede yer aldı. TKHDK'nın girişimi ve Londra Belediyesi'nin daveti üzerine İngiltere'ye gelen İ K D Genel Sekreteri Zülal Kılıç, "savaş kışkırtıcılığı" adlı panelde konuşmacı olarak yer aldı ve İngiliz Parlamentosunda kadın saylavların düzenlediği toplantıya katıldı.

Zülal Kılıç, U D K F içinde İKD'nin kardeş örgütü olan Britanya Ulusal Kadınlar Birliği'nin düzenlediği 8 Mart kutlama toplantılarında da yer aldı ve Türkiye'deki kadın politik tutuklularla dayanışmanın önemini anlattı.

● İKD'nin sekizinci kuruluş yıldönümü nedeniyle TKHDK, 3 Haziranda ASTMS sendikasında bir toplantı düzenledi. İKD Genel Başkanı Beria Onger, İngiliz İşçi Partisi ve Komünist Partisinin kadın bölümü başkanları, çeşitli sendikaların kadın bölümü başkanları, Greenham Common Kadınları, Ulusal Kadınlar Birliği yöneticileri, İran, Irak ve Kıbrıs'lı kadınlar ve gazetecilerin katıldığı toplantıda dayanışmanın önemi vurgulandı, somut eylem önerileri tartışıldı.

● *25 Ekim'de İngiliz Kadınlar Birliği Türkiye'deki politik kadın tutuklularla dayanışma için Büyükelçilik önünde tüm gün protesto gösterisi yaptı.*

DİSK'li sendikacılar TGWU Başkan, Genel Sek. Vekili ve Uluslararası Daire Başkanı ile.

● 15-16 Haziran yıldönümü nedeniyle Sendikal Dayanışma Komitesi yoğun bir program hazırladı. DİSK Yürütme Kurulu Üyesi Kemal Daysal, Bank-Sen Genel Başkanı Metin Denizmen, Maden İş Genel Başkan Vekili Murat Tokmak, Petkim-İş Yürütme Kurulu Üyesi Eşref Okumuş ve İngiltere'de bulunan diğer Türkiyeli sendikacılardan oluşan delegasyon programın ilk gününde Tren Sürücüleri Sendikası kongresine katıldı. Kemal Daysal'ın Kongre'de yaptığı konuşmadan sonra sendikanın Genel Sekreteri Ray Buckton'la bir toplantı yapıldı.

Aynı gün İngiliz İşçi Sendikaları Konfederasyonu(TUC)Genel Merkezinde Genel Sekreter Len Murray, TUC Uluslararası Bölüm Başkanı Mike Walsh ve diğer yöneticilerin katıldığı toplantıda dayanışma sorunları ele alındı, ortak deklerasyon hazırlandı. Toplantı daha sonra basına açıldı. Len Murray ve Kemal Daysal'ın ortak yönettiği basın toplantısına basın ve BBC Türkçe Servisi geniş yer verdi.

Dört gün süren programda delegasyon, İngiliz Komünist Partisi ve İşçi Partisi uluslararası bölüm başkan ve sorumluları, Öğretmenler Sendikası Yürütme Kurulu üyeleri, İtfaiyeciler Sendikası Genel Sekreteri, Öğretim Üyeleri Sendikası Başkanı, Ulaşım ve Genel Hizmetler İşçileri Sendikası Başkan, Genel Sekereter Vekili ve Uluslararası Daire Başkanı, Teknik Elemanlar Sendikası Yürütme Kurulu ve Uluslararası Kamu İşçileri Sendikası Genel Sekreteri ile ayrı ayrı, üst düzeyde toplantılar yapıldı, Türkiye sendikal hareketi ile dayanışmanın yükseltilmesi çalışmaları planlandı.

● 12 Eylül darbesinin 3. yıldönümü nedeniyle Türkiye Dayanışma Kampanyası bir toplantı düzenledi. Çok sayıda davetlinin katıldığı bu toplantıda Türkiyeli sendikacılardan Yeraltı Maden-İş Genel Sekreteri Gültekin Pekdemir ile Bank-Sen Genel Yönetim Kurulu üyesi Cahit Baylav ve Saylav Jeremy Corbyn birer konuşma yaptılar.

● 6 Kasım'da Türkiye'de yapılacak sözde seçimlerden önce İngiltere'de toplanacak olan "Türkiye'de Gerçek Demokrasi ve Özgür Seçimler Delege Konferansı"nın hazırlıkları tamamlandı. 5 Kasım'da Londra Belediye Sarayında yapılacak Konferans hakkında gelecek sayımızda geniş bilgi vereceğiz.

Amerikan ölüm füzelerine HAYIR!

22 Ekim Cumartesi günü İngiltere barış güçlerinin örgütü olan Nükleer Silahsızlanma Kampanyası(CND), Amerikan füzelerine karşı dev bir gösteri örgütledi. Yarım milyona yakın kişinin katıldığı Londra'daki bu gösteriye Amerika ve öteki Avrupa ülkelerinden gelen delegasyonlar da katıldı.

İngiltere'deki Türkiyeliler yürüyüş ve mitingde Türkiye Barış Derneği'ni Savunma Kampanyası flaması arkasında yürüdüler. Yürüyüş boyunca ve toplanma yerinde, Barış Derneği davasını ve son gelişmeleri içeren binlerce bildiri dağıtıldı.

